

[Gillstrup]

Jeg vil vove at påstå, at vi i hvert fald i Fremskridtspartiet har mindst den samme ekspertise vedrørende juridiske forhold som både Højesteret, anklagemyndighed og politi, og hvem ministeren ellers vil føre frem og sige, at dem skal vi virkelig lade os imponere af og falde på maven for.

Det gør vi ikke. Vi stemmer efter vor egen indsigt og står til ansvar over for vælgerne for de synspunkter, vi finder er rigtige, og det er de synspunkter, jeg her har givet udtryk for.

Kofoed-Svendsen (KRF):

Under førstebehandlingen var jeg inde på princippet om magtens tredeling og stillede da spørgsmålet, om det var naturligt, at det var den udøvende magt, som skulle vurdere tredjeinstansbevillinger. Det synes jeg ikke var rimeligt ud fra nogle principielle betragtninger.

Hvis man ser på USA f.eks., som jeg har været meget interesseret i, har man dér lagt vægt på tredelingen. Det er jo netop i USA sådan, at det ikke er den udøvende magt, som skal foretage en vurdering af, om man kan bevilge tredjeinstansprøvelse.

Jeg sagde også under førstebehandlingen, at det ikke var nogen kritik af den måde, Justitsministeriet har administreret på. Det var ikke nogen kritik af Justitsministeriet, men det var en principiel betragtning. Vi synes, at vi skal flytte afgørelserne, sådan som det er tilkendegivet i ændringsforslaget, det er en rigtig holdning, som vi kan støtte.

Og så er spørgsmålet, hvor man så skal flytte afgørelsen hen. Jeg har da fuld tillid til, at vi under det videre arbejde finder den rigtige løsning. Man kan argumentere lidt for den ene og den anden og den tredje mulighed, men det at flytte kompetencen fra den udøvende magt finder vi er rigtigt.

Så er der det ressourcemæssige, men fordi den anden instans kommer til at foretage disse afgørelser, så kommer det da ikke totalt set til at koste flere ressourcer. Når nogle bliver aflastet for en opgave, bliver der jo færre ansatte i den sammenhæng, og så kan man flytte ressourcer. Så at det skulle koste penge, det kan jeg ikke se der er leveret noget overbevisende argument for.

Så vi støtter det forslag, som foreligger her.

Ole Espersen (S):

Såvel ministeren som den konservative ordfører spurgte, hvorfor vi ikke var fremkommet med dette forslag, da vi selv havde regeringsmagten. Det er da et spørgsmål, vi hører en gang imellem, så vi er forberedt på at svare på det.

Jeg tror nok, vi må konstatere – og heldigvis for det – at der stadig væk løbende sker forbedringer af retssikkerheden her i landet og også retssikkerhedsforbedringer under den borgerlige regering på initiativ af os, på initiativ af regeringen og i samarbejde. Det er godt, og det er det her efter vores mening et eksempel på.

Jeg synes ikke, man kan sige, at vi fremfører nogen bastant eller konkret kritik mod administrationen af tredjeinstansbevillinger. Det er ikke det, der er baggrunden. Administrationen, tror jeg, i de seneste 10-15 år har været stadig mere liberal, mere imødekommende, også under den tidligere konservative justitsminister, er det mit indtryk. Men det er heller ikke så meget det, der er afgørende for os.

Ministeren lægger megen vægt på Højesterets udtalelse, og der blev lagt megen vægt på den, og jeg synes nok lidt overdreven vægt, når man tager i betragtning, at udtalelsen jo er afgivet i relation til noget helt andet end det, vi skal tage stilling til i dag, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt kompetencen burde henlægges til Højesteret.

Jeg synes nok, at den udtalelse blev tillagt lidt megen vægt, fordi man sagde, så vidt jeg hørte det, at ministeriet fandt, at Højesteret havde udtalt, at administrationen var god og ikke kunne kritiseres. Det kan Højesteret ikke udtale sig om, og det har Højesteret heller ikke, for Højesteret kan naturligvis ikke vurdere de afslag, der er givet. Det er umuligt for Højesteret.

Men der er én meget vigtig udtalelse i Højesterets lange erklæring – vigtig for vores holdning – og det er en udtalelse, som ministeren ikke citerede. Den står på side 17 i vores bilag. Jeg synes, at det i forhold til det forslag vi behandler, er den vigtigste og måske eneste relevante udtalelse.

Højesteret finder nemlig ikke at burde udtale sig om, hvorvidt principielle betænkeligheder ved at lade afgørelsen om tredjeinstansbevilling i straffesager træffes af justitsministeren som øverste chef for anklagemyndigheden, har